

ГАЗЭТА БЕЛАРУСАУ У ВОЛЬНЫМ СЪВЕЦЕ ЦАНА — PRICE \$ 1.00

Беларус

BIELARUS — BYELORUSSIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD
POST ADDRESS: BIELARUS, P. O. BOX 109, JAMAICA, N. Y. 11431. Tel.: (212) 380-2036

Год XXVII, № 237

New York, January — Студзень 1977

Vol. XXVII, № 237

ПЕРШАЯ СУСТРЭЧА БЕЛАРУСАУ АУСТРАЛІІ

Першыя Беларусы-эмігранты прыбылі ў Аўстралію напрыканцы 20-х гадоў нашага стагоддзя. Гэта былі жаўнеры быльых вайсковых адзінак, што, пасля заняцца бальшавікамі Сібіру, апыніліся ў Манежуры, галоўна ў Харбіне, і адтуль эмігравалі ў Аўстралію, пераважна ў Брысбен і Сыдней. Беларусаў сярод іх было ня шмат, былыяны амаль бяз выняткаў моцна зрушыфікаваныя ѹ ніякай беларускай нацыянальна-грамадзкай дзеянісці не прайяўлялі, хоць уважалі сябе Беларусамі.

Новыя беларускія эмігранты, больш съведамыя нацыянальна-прыехалі ў Аўстралію ў 1948-1950 гадох. Пасля адбыцца двухгадоўых контрактаў працы началі яны гуртавацца ў большых гарадох і тады-ж пачалося тут арганізацыя беларускай нацыянальна-грамадзкай жыццё, галоўна ў сталіцах штатаў Новая Паўдзённая Валія, Вікторыя, Паўдзённая Аўстралія ды Захоўная Аўстралія — у гарадах Сыдней, Мельбурн, Адэлайдзе й Пэрт. Малая колькасць беларускіх інтэлігенцыі, перанесенае на аўстралійскі грунт з ДП-лагеру ў Нямеччыне палітычнае разбіцьцё, але ўсё-ж сё-тое рабілася.

Былі спробы ў Сыдней ў Мельбурне выдаваць першыядычныя інфармацыйныя часопісы (сыв. пам. Давід Яцкевіч). У Мельбурне Беларусы прыбылі ўздзел у этнічных выставках, была выдадзеная сыціплая брашурка пра Беларусь у ангельскай мове. У чатырох вышыні загадных гарадох, не звязаючы на розныя першыяды ѹ цяжкасці, вялася беларуская нацыянальна-грамадзкай дзеянісці, але ўсё-ж сё-тое рабілася.

Былі спробы ў Сыдней ў Мельбурне выдаваць першыядычныя інфармацыйныя часопісы (сыв. пам. Давід Яцкевіч). У Мельбурне Беларусы прыбылі ўздзел у этнічных выставках, была выдадзеная сыціплая брашурка пра Беларусь у ангельскай мове. У чатырох вышыні загадных гарадох, не звязаючы на розныя першыяды ѹ цяжкасці, вялася беларуская нацыянальна-грамадзкай дзеянісці, але ўсё-ж сё-тое рабілася.

Яна была не скаардынаваная, асабістых контрактаў было пачатковая вельмі мала, міжобу мы інфармаваліся толькі лістоўна. Толькі шмат пазней началіся асабістыя спакланіні на арганізацыйным грунцы (царкоўны, сябрó Бады БНР, сябрó Беларускага Вызвольнага Фронту ты іншых). Вось толькі ў мінулым годзе было запраланаўна налаціці Першую Сустрэчу Беларусаў Аўстраліі ў Мельбурне. Наладжаннем яе заняўся Беларускі Цэнтральны Камітэт у Вікторыі. Галоўны цяжар працы выпаў на долю поўнага энэргіі сп. Міколы Нікана. Прыбылы на Сустрэчу абяцаўша навет нейкай колькасць людзей з Паўночнае Амерыкі, змог-жа прыехаць толькі адзін сп. праф. Антон Адамовіч.

Гэсці з іншых штатаў Аўстраліі началі звязацца ўжо ў чацвер 30 сінення, а ў пятніцу прыбылі ўсе іншыя. Былі яны спакланыя ѹ раскватараўаніем. Некаторыя Беларусы былі ў Мельбурне першы раз ды першы раз у Аўстраліі пабачылі сваіх мельбурнскіх прыяцеляў, як, прыкладам, д-р Мілянічэвіч, сп-ва Качаны, сп. Мілеўскі і іншы.

Сустрэча пачалася ў пятніцу ў Беларускім Доме, дзе прадбачылася афіцыйнае адчыненне Сустрэчы ды супольнае спакланіне Новага 1977 Году. Вілія залі Беларускага Дому запоўнілася людзьмі. Адчыніла Сустрэчу сп-ня Эўляля Яцкевіч — старшыня Беларускага Цэнтральнага Камітэту ў Вікторыі, вітаючы гасцей ды мясцовыя мельбурнскія Беларусы. Спалучаныя беларускія хоры з Адэлайды ў Мельбурну пад кіраўніцтвам сп. Пятра Мікуліча супольна з прысутнімі спакланілі ўсе іншыя. Былі добрыя людзі братамі для Вас!

З Новым Годам, Браты, няхай розум заўсёды, Чалавечнасць ў Вашым жыцці, як маяк, Хай адвага ў грудзях, няхай сіла ў нягодах, Хай Калядная Зорка выводзіць на шлях!

Каляды — Святыя Вечар па хатах сягодня! У сумёты згартае бясконную бель, Каляды — Святыя Вечар па хатах сягодня! Каляду пад воінамі сумна мяцель.

Але сцішыцца, стоміца недзе пад горкай, Ці прыпадзе у знямозе да белай зямлі, Каб на небе жаданую першую зорку Нашы людзі ўрачыста пабачыць змаглі.

Можа хто заблудзіцца ѹ жыцці, як у лесе, Шлях да праўды загублены цяжка знайсці, Даўк асьвеціць прасторы зары з паднябесіцца І пакажа дарогу, якою ісці.

Каляды, сяняня Маці сыноў ўспамінае, І здалёк на Куцьцю іх чакае дамоў.

У нас-жа ўсюды на съвеце радня дарагая, І ў сэрцах, як раны, туга і любоў.

Дык із Святам, Браты, каб ігчасльва жылося, Былі добрыя людзі братамі для Вас!

З Новым Годам, Браты, каб усё Вам збылося, Чаго зьдзейсніць на здолеў суроўы наш час!

Цэнція людзкасць заўсёды дастойныя людзі, Дабрыню і сумленье, адвату, ня страх, Дык былі мы заўсёды, мы ёсьць і мы будзем, Наша доля у нашых сягодня руках!

маяўлялі сп. А. Качан і сп. М. Зуй. Сп. А. Качан працьвітаў кароткі разфэрэт аб Беларускай Бібліятэцы й Музей ў Лёндане ды заклікаў прысутных памагаць гэтым так важным для нас установам. Даючы справа-здачу з дзеянасці Беларускага Аб'еднання ў Новай Паўдзённой Валії, ён асабліва падчыркнуў уздел Беларусаў у працах Рады Паняволеных Народаў і нашае належанне да Экзекутывы Этнічнай Рады Новай Паўдзённой Валі. Важным дасягненiem — казаў ён, — нашыя родыя перадачы, што адбываюцца ў 2EA кожнага тыдня.

Сп. М. Зуй даў справа-здачу з дзеянасці Беларускага Аб'еднання ў Аўстралії, узделу ў працах Беларускага Вызвольнага Фронту ды ў дзеянасці Сусветнай Антыкамуністычнай Лігі.

Цікалую справа-здачу з дзеянасці Беларускага Адэлайды зложыў сп. М. Бурнос, рэгент беларускага хору. Свая собская царква, пры ёй вялікая зала, надзельная школа для дзяцей, вельмі добры хор, розныя беларускія імпрозы, спакланіні ѹ інш. — гэта ўсё тое, чым могуць узапраўды ганарыцца Беларусы Адэлайды. Ніхто не спадзяваўся, што беларускія жыццё ў Адэлайдзе гэтак актыўнае. Пасьветылі гэта аднак тых мельбурнскіх Беларусы, што нядзяўна ат伟大了 Адэлайду.

Сп.ні Э. Яцкевіч дала справа-здачу з Мельбурну. І тут вяліка дасягнені. Амаль ужо год як існующы рэгулярны беларускі радыя-перадачы, існуе Беларускі Дом, мяшаны хор, беларуская школа для дзяцей, бяром уздел у працах Рады Паняволеных Народаў — вось адно некаторыя праівы нашае нацыянальна-грамадзкага жыцця — інфармавала сп-ня Э. Яцкевіч. Беларускі Цэнтральны Камітэт у Вікторыі рэпрэзэнтуе тут абедзве нашыя палітычна-грамадзкія пльні ўжо бадайшто 13 гадоў.

У мастацкай частцы сэктор тадэляйды даў дэзвесільныя пасланіні на музыку сп-ні Зосі Бурнос, далей выступалі спакланіны хоры з Адэлайды ў Мельбурну пад кіраўніцтвам нашых адвальных рэгентаў (па чарзе), а ў канцы мяшаны хор з Мельбурну пад кіраўніцтвам сп-ра П. Мікуліча прыпала некалкі беларускіх песьні. Сяброўскі вечар зачыніўся да самай пойнані. Ён быў вельмі удзельны й зрабіў на ўдзельніках незабудзеную уражаньне.

У панядзелак раніцай адбылася інфармация сп. праф. А. Адамовіча на тему дзеянасці Беларусаў у Задзіночаных Штатах Амерыкі. У дадзеным была абмеркаваная справа наступнай Сустрэчы. Адназгодна

ПОМНІК ЗМАГАРОМ БЕЛАРУСІ У МЭЛЬБУРНЕ

Урачыстасць высьвячэння а. А. Кулакоўскі
Помніка Змагаром Беларусі ў Мэльбурне

У суботу 27 лістапада летася на іншымі падзеямі загінулі часта ў беларускай дзяяліцтве магільніка Фокнэр у Мэльбурне адбылося высьвячэнне помніка, згодна з надпісам на ім: „на вечны ўспамін спа-чынных усіх ведамых і няведамых Беларусаў”. На гэту урачыстасць зъехалася каля ста асобаў, сярод якіх, апрача Беларусаў, былі таксама ўкраінцы, Расіцы й іншыя. Акту высьвячэння даканаў съвятар БАПЦ, праф. Аляксандар Кулакоўскі ў асцысце грэцкага й каптыйскага съвятароў. Прыгожую ѹ змыстоўную казань сказаў а. А. Кулакоўскі, які зазначыў, што помнік прысьвечаны тым шматлікімі ды Беларусамі.

Пасыль высьвячэння была адправлена Паніхіда. Помнік каштаваў каля 3.000 аўстр. даляраў. Частка гэта сумы пакрыла царкоўную арганізацыю пры масцювай парадкі БАПЦ, частка ж пакрыта з ахвяраў мэльбурнскіх Беларусаў.

Заканчэннем урачыстасці быў супольны пачастунак у складкай залі прадмесця Кобург.

А. К-а

2-ГІ БЕЛАРУСКІ ФЭСТЫВАЛЬ

21 траўня 1977 г.

у ЦЭНТРЫ МАСТАЦТВАў штату Нью Джэрзі. Багатая пра-грамма: спартовыя гульні, паказ беларускага народнага вопраткі, выстаўкі мастацтваў і народных вырабаў, кніжак, багатыя выбар сувеніраў, сяброўскія сустрэчы.

Дакладнейшая інфармацыя будзе разасланыя неўзабаве.

ЗАМАЎЛЯЦІ БІЛЕТЫ САБЕ І ЗАПРАШАЦІ СВАІХ СЯБРОЎ!

Дзень Фэстывалю — гэта Дзень Беларускага Культуры, якую мы можам ганарыцца.

было пастаўлены, каб гэткі сустрэчы адбываліся рэгулярна. Дзе-ляя ажыццяўленыя гэтага быў вы-брани адмысловы камітэт.

А гадзіне 11-ай нарадыцаў бальшыня ўдзельнікаў Сустрэчы паехала на магільнік Фокнэр зложыць вянок перед помнікам „усім ведамым і няvedамым Беларусам”, што з'ягдаліся за Беларусь, а працтады ѹ ўсіх беларускіх арганізацый адбылі ў Беларускім Доме нараду ў справе стварэння агульнаўстра-ліскага беларускага рэпрэзэнта-цыйнага воргану. У выніку нарады была выбраная Фэдэральная Рада Беларускіх Арганізацый у Аўстра-ліі з сямі асобаў. Гэтая Рада на

працягу трох месяцаў мае пастаўніцтва, дзе адбудзеца ѹ калі наступная Сустрэча.

Сустрэча прыняла Рэзальюцію, якая друкуецца на іншым месцы.

А. К-а

БЕЛАРУСАВЕДА ДЛЯ МОЛАДЗІ

З ініцыятывы Беларускага Сы-ботнія Школы ў Саўт Рыўеры й пры падтрыманні збоку беларускага грамадзтва ў саўтрыўэрскім Беларускім Грамадзкім Цэнтрам пачаўся сэмінар беларусаведы. Мэтэ сэмінару — азнаёміць нашае маладое пакаленне з мінушчынай Беларусі, беларускай культурай, гісторыяй беларускага эміграцыі ў Амерыкі ды з іншымі аспектамі беларусаведы.

Першая лекцыя адбылася 4-га сінення 1976 г. на тэму „Пачатак беларускай эміграцыі ў Амерыкі”. Лектар, пр. Вітаўт Кіпель, расказаў групе 40 чалавек пра вехавыя падзеі ў гісторыі пасялення Беларусаў у ЗША, пасыль які адбылася жывавая дыскusія. Сярод слухачоў было 75 працэнтаў моладзі, якая займаецца ў сяродніх школах або на вышэйших навучальных установах.

Другая лекцыя адбылася 21 студзеня на тэму „Дзе і як шукаць інфармацыю пра Беларусь?“ Лектар — пр. В. Кіпель.

У спраўах далейшага працы сэмінару — тэматыкі лекцыяў, раскладу заняткаў, і. д. — зварачацца да арганізатора сэмінару сп. Міхася Бахара (нумар тэлефону: 201-257-9234) або пісаць на адres Беларускага Грамадзкага Цэнтра ў Саўт Рыўеры:

Byelorussian-American Community Center, Whitehead Ave So., South River, N. J. 08882.

ШТО ЧУВАЦЬ?

„Беларускі Праваслаўны Календар 1977” выйшаў, як і папярэднімі гадамі, у Мэльбурне ў Аўстраліі. У кніжцы на 73 бачынах зъмешчаныя: юбілейныя даты, малітвы, святы, артыкулы на рэлігійныя, маральныя і гісторычныя тэмы (пабеларуску й паангельску), вершы, загадкі. Цена: 3.50 дал.

„Голос Царквы” (№ 46, сінегань 1976 г.), рэлігійна-грамадскі часопіс праваслаўных Беларусаў (выдае Рада Беларускага Аўтакальнае Праваслаўнае Царквы ў Нью Ёрку) зъмешчвае ў сабе: Каляднае Архіпастырскае Пасланьне, заклік кансьетарыі БАПЦ, артыкулы: Падыхтоўка да ўсяленскай Сабору, А. Каходаўскі — 25 год паразвіі Жыровіцкага Божае Маці ў Клубленьзе; У 685-я ўгодкі прызнання незалежнай Наваградзкай мітраполіі; Вунійная канфэрэнцыя ў Пінску ў 1930 г.; Баркулабава — абраз Божае Маці, манастыр, хроніка; Назоўна „атаізму” (з паняволенем Бацькаўшчыны); Доля жанчын пад бальшавізмам; хроніка з паразвіі яльнага жыцця ў Клубленьзе, Адэляйдзе (Аўстралія), Бульвергамтоне (Ангельшчына), Мэльбурне (Аўстралія), пералік ахвярадаўцаў, нэнкаў.

“Saint Cyril’s Newsletter”, Vol. I, № 1. Пры паразвіі сів. Кірылы Тураўскага (401 Атлянтык Авеню ў Брукліне) пачаў выхадзіць месячны бюллетэнь, выдаваны паангельску ѹрагадаваны новымі съяўтаромі паразвіі а. Рыгорам Кістэнрам. На чатырох бачынках першага нумару: слова да паразвіянаў, малітва, інфармацыя пра бліжэйшыя съяўты, бягучыя паведамленыні, расклад ба-гаслужбаў на студзень і паразвіяльнае дзеянісці.

„Веснік Беларускага Эвангельска-Баптыстскага Брацтва” № 4 (выходзіць у Каліфорніі, рэдактары: бр. Д. Ясько і бр. Я. Панцэвіч) на чатырох бачынках зъмешчаве: „Адзінародны Сын”; Я. Панцэвіч — Заметкі з падарожжа; інфармацыя зь дзеянісці БЭББ; Д. Ясько — Як амэрыканскія вучоныя перакладаюць Біблію; верш „Біблія” (перакл. Д. Я.).

Курс беларусаведных лекцый Англа-Беларускага Таварыства на 1976/77 акадэмічны год складаецца з шасціцёх выкладаў: Г. Пікарда — Геральдычныя матывы ў раніх друкаваных кнігах (9. XII); а. А. Надсон — Аспекты беларускага палеографіі (27. I); др. Ліндзы Гюз — Беларускія ўплывы на расейскую архітэктуру 17 ст. (24. II); праф. Пітэр Майё — Беларуская артрафія ў ХХ ст. (21. IV); праф. Джэймс Дынглі — Моўная палітыка ў Савецкай Беларусі (19. V); др. Рычард Франч — Палацкая зямля ў XVI ст. (16. VI).

Успамін біскупа Ч. Сіповіча пра сів. пам. Обэрона Гэрберта, былога старшыню Англа-Беларускага Таварыства ды вялікага ў заслужанага прыяцеля Беларусаў, апублікаваны ў кнізе „Auberon Herbert. A composite portrait edited by John Jolliffe”. Рэдактар зборніка Джон Джоліф здаймае цяпер становішча старшыні А.-Б.Т.-ва.

ЗАМІЖ ФЭЛЬБЕТОНУ

ДЗІВОСЫ І СЪМЯХОСЫ

Як відаць, „Беларускі голас” амаль цалком і канчаткова ператварыўся з „грамадзка-палітычнай” газеты ў „рэлігійную”-гумарыстичную. Но ці-ж гэта ня гумар, які мне давялося прачытаны ў вапошнім (24-ым за лістапад 1976 г.) ягоным нумары. Вось прачытаніе, людцы добрыя, што ў ім на З-ай бачыне надрукавана:

„БЕЛАРУСКІ КАТАЛІЦКІ ПАТРЫЯРХАТ

25 траўня г. г. Пётра Фэбус Каро, Патрыярх-Арцыбіскуп Новага Запавету і Старшыня Саюзу Каталіцкіх Цэрквяў Традыцыйнага Абраду ўлучаючыся з Рымам, прызначаў Арцыбіскупа-Мэтрапаліта ўладыслава Рыхы-Рыскага Патрыярхату сів. Апостала Андрэя Насамперг Накліканага. Беларускі Патрыярхат ёсьць сябрам Саюзу Каталіцкіх Цэрквяў Традыцыйнага Абраду”.

Камэнтары, як кажуць, тут ліпні... Здзіўляе толькі тое, што Рыхы-Рыскі панізіў сам сябе ў сане: з „Ар-Таты” (г. зн. Архіпала) зышло на „Патрыярху”. Ня сумля-

Др. Вольга Арэхва прачытала даклад пра Васіля Быкава на гадавой канфэрэнцыі Амэрыканскага Асацыяціўнага Выкладчыкаў Славянскіх і Сеходні-Эўрапейскіх Моваў, што адбылася ў Нью Ёрку 27-30 сінікня 1976 году. За тому свайго дакладу праф. Арэхва ўзяла апавесць В. Быкава „Сотнікай” і разгледзела ў ёй пытаныне маральныя імпэратаўваў.

На тай-же канфэрэнцыі дактарантка Калюмбійскага ўніверсітэту Тэрэза Ф. Слт прачытала даклад пра ранінную творчасць Янкі Купалы. Трайці даклад на беларускую тэму быў Дэйвіда Ляднера з Ейльскага ўніверсітэту пра Сымона Палацкага („Альфабет і прывязанасць”). Факты зь беларускага культурнага адраджэння пачаліцаагтага стагодзьдзя закранаў таксама ў сваім дакладзе пра вялікія ѹ мальяя славянскія літаратуры Генры Р. Купэр з Нортвестэрнскага ўніверсітэту.

„Божы́ты Шляхам” № 1-2 (1976 г.) зъмешчыа: Ч. С. — Міжнародны Эўхарыстычны Кангрэс; а. Т. Падзіва — Добрая кавіна — XVI-я катэхэза; Гудагайская Божая Маці сладкая дзеля сцудаў; а. Я. Г. — Маткі Боскай ў Гудагаях (верш); а. А. Надсон — Пяць гадоў Бібліятыкі імя Францыціска Скарыны; Задарускага жыцця; Р. Крушына — Братняя сустэреч (верш); нокрэгі; Для цікавасці ѹ навукі; Лісты ў рэдакцыю; К. Яршатнік — Раніца над Неманам (устапамі); К. Ч. — Арыт (устапамі); рэзэнзіі.

Выйшла з друку ў беларускім перакладзе др. Я. Пітрускага новая кніга каментаваных дыялогаў Пілатона — „Парменідэ” і „Мэнон”. Уступное слова да кнігі аўтара пераклауда канчаецца гэтак: „Мы ня ведаем нікага рэнэансу сярод народаў, які-б ня быў папярэднікі ўздыні спадчыны старажытных Грэкаў. Старажытны свет быў маладым съетам, ..у кожным выпадку Заходні съет, съет прагрэсу і пашаны чалавека да чалавека. Но пачаткі бадай-што ўсіх вялікіх рачаў, якія прагрэсіўны розум цяперарака далей працягвае, калісці быў заложені ў Грэцыі”. Цана кнігі: 5 дал. Выпісаніе паводле адрысу:

Mr. John Piotrowski
1716 N. E. 7th Terrace
Gainesville, Fla. 32601

Фэдэрацыя Рэспубліканскіх Этнічных Групаў штату Нью Джэрзі правяла 9 сінікня лягася ў гадавы сход і абрала новае кіраўніцтва. За старшыню Федэрацыі абраны сп. Майкл Бурык, украінскага паходжання. Др. Вітаўт Кіпель, даследні старшыня Федэрацыі ў рэдактар енага друкаванага органу „Гэроятэдэ Рэзвію”, увайшоў на новую управу як віцэ-старшыня.

Рэзэнзыя на кніжку праф. Ф. Янкоўскага „Гісторычна-граматыка беларускай мовы” (ч. I. Менск, 1974, 144 бб.) зъмешчаная ў амэрыканскім часопісе „Slavic and East European Review” (vol. 20, № 3, Fall 1976). Рэзэнзант — праф. П. Вэксслер з Тэлевіскага ўніверсітэту, які часткава працаваў у Менску над зборам беларускага моўнага матэрыялу.

Успамін біскупа Ч. Сіповіча пра сів. пам. Обэрона Гэрберта, былога старшыню Англа-Беларускага Таварыства ды вялікага ў заслужанага прыяцеля Беларусаў, апублікаваны ў кнізе „Auberon Herbert. A composite portrait edited by John Jolliffe”. Рэдактар зборніка Джон Джоліф здаймае цяпер становішча старшыні А.-Б.Т.-ва.

КОЛЬКІ СЛОВАЎ ПРА ЯЗЭПА АЛЬСЕВІЧА (з жыцця БЕЛАРУСАУ АРГЕНТЫНЫ)

Пасля самахаўства выпадку памер у шпіталі 6-га каstryчніка 1976 году ў веку 74 гадоў сів. пам. Язэп Альсевіч, собеснік друкарні „Дорэз”, энергічны прамысловец. Альсевіч быў родам з Віленшчыны, селянін. Жыўшы на бацькаўшчыне, цікавіўся беларускім культурным жыццём, падпісваўся на „Беларускую Крыніцу”.

Пасля службы ў польскім войску, Альсевіч прыехаў з сям'ёю ў Аргентыну, якіс калі там быў эканамічны крэіс, беспрацоў. У Альсевіча ня было ані прафесіі, ані грошай, але была добрая галава на плячу. Даводзілася наялгікі Браў працу, дзе траплялася. Бацьку вакол сябе готкі-які сам эміграваў, у гэтых самых абставінах: Латышоў, Харвату, Паліякоў ды іншых. У выніку сустэречай з рознымі людзьмі і гутарак з імі, надумаўся ўроціце заснаваць друкарню. Наняў нейкі стары дом пры вуліцы Дарэга

блізка да Аўеніды Карыентэс у Бузнос Айрсес — ході і на надта рухлівым месцы, але як на пачатак быў гэта зусім няблага. Спасарад сваіх рознанаціяльных знаёмых падабраў пару друкароў. Пачаткі быўніцтва наступова расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

Пасля славы ў польскім войску, Альсевіч прыехаў з сям'ёю ў Аргентыну, якіс калі там быў эканамічны крэіс, беспрацоў. У Альсевіча ня было ані прафесіі, ані грошай, але была добрая галава на плячу. Даводзілася наялгікі Браў працу, дзе траплялася. Бацьку вакол сябе готкі-які сам эміграваў, у гэтых самых абставінах: Латышоў, Харвату, Паліякоў ды іншых. У выніку сустэречай з рознымі людзьмі і гутарак з імі, надумаўся ўроціце заснаваць друкарню. Наняў нейкі стары дом пры вуліцы Дарэга

блізка да Аўеніды Карыентэс у Бузнос Айрсес — ході і на надта рухлівым месцы, але як на пачатак быў гэта зусім няблага. Спасарад сваіх рознанаціяльных знаёмых падабраў пару друкароў. Пачаткі быўніцтва наступова расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

У часе апошніх вайны друкарня Альсевіча навет была адзінай, што

магла выдаваць газеты і брошуры,

а кірху пазыней — і кнігі, у 14 месцах

(у тым ліку ў беларускай).

Друкарня працавала бяз перыодізма: наступна на троі змены. З часам быўніцтва друкарня расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

У часе апошніх вайны друкарня Альсевіча навет была адзінай, што

магла выдаваць газеты і брошуры,

а кірху пазыней — і кнігі, у 14 месцах

(у тым ліку ў беларускай).

Друкарня працавала бяз перыодізма: наступна на троі змены. З часам быўніцтва друкарня расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

У часе апошніх вайны друкарня Альсевіча навет была адзінай, што

магла выдаваць газеты і брошуры,

а кірху пазыней — і кнігі, у 14 месцах

(у тым ліку ў беларускай).

Друкарня працавала бяз перыодізма: наступна на троі змены. З часам быўніцтва друкарня расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

У часе апошніх вайны друкарня Альсевіча навет была адзінай, што

магла выдаваць газеты і брошуры,

а кірху пазыней — і кнігі, у 14 месцах

(у тым ліку ў беларускай).

Друкарня працавала бяз перыодізма: наступна на троі змены. З часам быўніцтва друкарня расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

У часе апошніх вайны друкарня Альсевіча навет была адзінай, што

магла выдаваць газеты і брошуры,

а кірху пазыней — і кнігі, у 14 месцах

(у тым ліку ў беларускай).

Друкарня працавала бяз перыодізма: наступна на троі змены. З часам быўніцтва друкарня расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

У часе апошніх вайны друкарня Альсевіча навет была адзінай, што

магла выдаваць газеты і брошуры,

а кірху пазыней — і кнігі, у 14 месцах

(у тым ліку ў беларускай).

Друкарня працавала бяз перыодізма: наступна на троі змены. З часам быўніцтва друкарня расло, палоўнілася новымі друкарамі ды настартарамі.

У часе апошніх вайны друкарня Альсевіча навет была ад